

Publicerad 2011-03-31 01:22 av Ann-sofie.

Kära mormor

Jag träffade dig kära mormor,
och såg på dig att du inte har långt kvar.

Du vägrar att äta,
har blivit så svag.

Du är närmare döden,
än du är vid liv.

Du är bara ett skal,
av den du en gång var.

Jag ville bara gråta,
hålla om dig hårt och be dig stanna kvar.

Fast nu har din tid,
närmat sig sitt slut.

Har på nått sätt trott,
att du alltid kommer finnas.

Saknar så den du var,
nu märkte du inte änns jag var där.

Jag måste på nått sätt låta dig gå,
men vet att jag kommer sakna dig så..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ann-sofie. med Poeter.se id #35015 innehar upphovsrätten